

Sygn. akt II Cz 855/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 r. w Szczecinie

sprawy ze skargi dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie T. S. z dnia 06 listopada 2012 r. w przedmiocie sporządzenia protokołu opisu i oszacowania nieruchomości, w sprawie Km 2994/12

z udziałem wierzyciela (...) (...) w P. i (...) (...) P.-W. w P.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 marca 2013 r., w sprawie IX Co 8998/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Mariola Wojtkiewicz SO Marzenna Ernest

Sygn. akt II Cz 855/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie odrzucił zażalenie dłużnika (...) Sp. z o.o. w P. z 01 lutego 2013 r. na postanowienie z dnia 07 stycznia 2013 r.

W uzasadnieniu wskazano, iż tutejszy Sąd postanowieniem z dnia 7 stycznia 2013 r. oddalił skargę dłużnika na czynność komornika sądowego z dnia 06 listopada 2012 r. w sprawie Km 2994/12. Na powyższe postanowienie dłużnik złożył zażalenie.

Sąd wskazał, iż zgodnie z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. sąd odrzuca zażalenie gdy zostanie ono wniesione po terminie, jest niedopuszczalne z innych przyczyn, albo gdy braków nie usunięto w terminie.

Sąd wyjaśnił, iż zażalenie na postanowienie zostało wniesione w terminie, ale zawierało braki do których usunięcia został zobowiązany skarżący. Mimo odebrania wezwania do uzupełnienia braków w dniu 26.02.2013 r. braki nie zostały uzupełnione, tj. nie uiszczono opłaty od zażalenia w kwocie 30 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł dłużnik, zarzucając odrzucenie zażalenia z przyczyn powstania nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy braków, tj. nieuiszczenia w terminie opłaty sądowej od zażalenia dłużnika z dnia 01 lutego 2013 r. w kwocie 30 zł.

W związku z powyższym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia, włączenie do akt sprawy IX Co 8998/12 dowodu opłaty sądowej w kwocie 30 zł, dołączonej do niniejszego zażalenia oraz o rozpatrzenie zażalenia dłużnika zgodnie z jego treścią.

Skarżący wskazał, iż powodem odrzucenia zażalenia był jego brak formalny w postaci nieuiszczenia przez dłużnika opłaty sądowej od zażalenia, który to brak nastąpił w wyniku nieumyślnego przeoczenia przez dłużnika wezwania Sądu do uzupełnienia tego braku.

Wobec faktu, że dłużnik w dniu dzisiejszym dokonał opłaty sądowej od zażalenia, wniósł on o uchylenie postanowienia Sądu o odrzuceniu zażalenia z dnia 01 lutego 2013 r. uzasadniając to bardzo ważnym interesem ekonomicznym dłużnika.

Żalący podniósł, iż sporządzony na zlecenie komornika opis i oszacowanie nieruchomości dłużnika zawiera elementarne błędy, które zdaniem dłużnika wykluczają możliwość prowadzenia czynności egzekucyjnych w oparciu o ten opis i oszacowanie. Ewentualne podjęcie tych czynności w takim stanie rzeczy narazi dłużnika na poważne straty ekonomiczne i szkody w interesie dłużnika, co mając na uwadze okoliczności sprawy przesądza o tym, iż prawdopodobieństwo naprawienia możliwej do zaistnienia szkody jest niewielkie, szczególnie w kontekście wartości przedmiotu egzekucji, która została rażąco zaniżona w sporządzonym opisie i oszacowaniu nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 394 § 3 k.p.c. zażalenie winno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, nadto zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia oraz wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak też zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Zażalenie musi być opłacone. Przepis art. 126² § 1 k.p.c. stanowi bowiem, że Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona opłata.

Jeżeli zażalenie dotknięte jest brakami formalnymi lub jeżeli nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym.

Zażalenie z dnia 1 lutego 2013 r. nie zostało opłacone. Przewodniczący zatem prawidłowo wezwał dłużnika do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty od tego zażalenia, w wysokości 30 zł. Zobowiązanie dłużnik odebrał w dniu 26 lutego 2013 r., co oznacza, iż z upływem siódmego dnia, to jest 5 marca 2013 r. powinien uiścić opłatę. Zażalenie w tym terminie nie zostało opłacone. Dłużnik sam przyznał w zażaleniu, iż w zakreślonym terminie wymaganej opłaty nie uiścił, albowiem nieumyślnie przeoczył wezwanie Sądu do uzupełnienia tego braku. Uiszczenie opłaty w dniu 9 kwietnia 2013 r. nastąpiło z przekroczeniem wyznaczonego terminu i nie może być uznane za opłacenie zażalenia z dnia 1 lutego 2013 r.

Zaznaczyć w tym miejscu wypada, iż bez znaczenia pozostaje okoliczność, że dłużnik, (jego organ) nieumyślnie przeoczył wezwania do opłacenia zażalenia. Przedmiotem bowiem rozpoznania jest zażalenie, nie zaś wniosek o przywrócenie terminu, w ramach którego dokonać można oceny czy uchybienie nastąpiło z winy bądź bez winy strony. Rozpoznając zażalenie Sąd nie bada przyczyny nieuiszczenia opłaty w terminie.

Jasnym jest, że dłużnik w wyznaczonym terminie nie uiścił wymaganej od zażalenia opłaty. To stwierdzenie zaś prowadzi do wniosku, iż decyzja Sąd I instancji o odrzuceniu nieopłaconego zażalenia z dnia 1 lutego 2013 r., oparta o przepis art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. jest ze wszech miar prawidłowa. Zażalenie kwestionujące to rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oddalił, za podstawę orzeczenia przyjmując przepis art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)